

Bizim Gibi

– mehmetgarip · 07 Ocak 2022

Şehirde doğdum büyüdüm.
Onca gürültü koşuşturma içinde.
Benim hiç hayvanlarla tanışma imkânım olmadı, biliyor musunuz?
Hele hele köy, yala, dağ buraları hep kitaplardan öğrendik.
Bir gün buraları gezmeye gittim.
Bir dağın yamacına tırmandım ki!
O da ne? Bir tane kaplumbağa
Dedim bu dünyada usul usul yaşamakta varmış.
Birazda alay ettim. Buda yaşamak mı diye.
Birde baktım. Uçarcasına gelen bir tavşan.
Aha! Dedim. Tam bizim gibi yaşıyor.
Birde ne göreyim? Büyük bir kükreme sesi ile tavşanı alıp yere vurup iki lokmada yiyen koskoca Arslan'la karşı karşıyaydım.
Dedim tam bizim gibi acıması yok. Karşısındakine aman vermedi. İki lokmada yutuverdi. Helal be!
Bir anda güm diye bir ses. O da ne? Arslan yerdeydi. Karşımda bir avcı, kaplumbağa dile geldi.
Tavşan gibi hızlı yaşar herkesi küçümser, kendinizi bir başkasından üstün görürsünüz.
Arslan gibi yırtıcı olur, güçsüzleri bir lokmada yutarsınız.
İşte kendiniz gibide yok etmeyi her şeyi, ama her şeyi yok etmeyi seversiniz.
Bu güne kadar iyi ne yaptınız?

Not: Yazılış tarihi 2000 yılı Ağustos ayı. İlk defa yayınlanıyor.